

ΟΥΝΙΑ,Ο Δούρειος ίππος του παπισμού

Δημοσιεύτηκε στις Σάββατο, 04 Αυγούστου 2012 22:12 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

 Share 77

 Tweet 8

 Email 1

 Share 127

Ο Δούρειος ίππος του παπισμού

ΟΥΝΙΑ

Καρδινάλιος Στέπινατς ο σφαγέας των Ορθοδόξων Σέρβων. Πριν μερικά χρόνια το βατικανό τον ανακήρυξε άγιο!!

Του Αρχμ. Γερβ. Ραπτοπούλου.

Αναδημοσίευση: Εκ του βιβλίου παπισμός και πρόμαχοι Ορθοδοξίας

Ορθοδόξος Ιεραποστολική Αδελφότητα "Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ"

«Προσέχετε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς υμάς εν ενδύμασι προβάτων, έσωθεν δε εισι λύκοι άρπαγες» (Ματθ. ζ, 15)

Τι σημαίνει αυτή καθαυτή η λέξη ουνία;

Η λέξη αυτή είναι Πολωνική και σημαίνει ένωση. Έτσι, αυτός που ανήκει στην Ουνία λέγεται Ουνίτης. Κάθε Ουνίτης έχει σαν σκοπό στη ζωή του να προσελκύσει Ορθοδόξους χριστιανούς στις κακοδοξίες του Παπισμού. Αλλά αν αυτό το επιδιώκει ο λαϊκός Ουνίτης, πολύ περισσότερο το επιδιώκει ο κληρικός Ουνίτης.

Το έχει καημό ο Πάπας να υποτάξει την Ορθοδοξία στη δική του δικαιοδοσία. Στις κακοδοξίες του. Θέλει αυτός να είναι η κεφαλή όλης της Εκκλησίας. Κι' αυτόν τον καημό τον έχει από πολύ παλιά. Από τον έκτο κιάλας αιώνα. Από τότε. Ιδιαίτερα όμως έχει τον καημό αυτό, αφότου αποσχίσθηκε επίσημα από την Ορθόδοξη Εκκλησία, το έτος 1054. Από τότε. Και τι δεν έπραξε, για να πετύχει το σκοπό του! Αλλά δεν πέτυχε τίποτε. Έτσι, μέσα στην αμηχανία του για το τι θα έπρεπε να πράξει καλύτερο και αποτελεσματικότερο γι' αυτό το σκοπό δημιούργησε την Ουνία.

Η αρχή της Ουνίας βρίσκεται στη Σύνοδο του Λατερανού το 1215 και στη Βούλα του Πάπα Ιννοκέντιου Δ'. Ωστόσο επίσημα, κατά κάποιο τρόπο, η Ουνία δημιουργήθηκε στην Πολωνία από δύο Ιησουίτες, τον Ποσσεβίν και το Σάργκα. Αυτοί οι δύο Μοναχοί έθεσαν σε εφαρμογή την Ουνία στην Πολωνία. Κι' αυτό, για να εκλατινίσουν του Ορθοδόξους της Πολωνίας και της Νοτιοδυτικής Ρωσίας. Σ' αυτό τους βοήθησε και ο βασιλιάς της Πολωνίας Σιγισμούνδος Γ', τον οποίο αυτοί οι δύο Ιησουίτες τον ανέθρεψαν μέχρι που έφθασε τον 21ο χρόνο της ηλικίας του.

Με την κάλυψη του Σιγισμούνδου Γ', οι δύο Ιησουίτες άρχισαν επίσημα το σατανικό τους έργο, Το 1587 συνήργησαν οι δύο Ουνίτες μοναχοί, ώστε ο βασιλιάς της Πολωνίας να συγκαλέσει Σύνοδο στη Βρέστη της Λιθουανίας με πρόεδρο τον Αρχιεπίσκοπο του Κιέβου. Θέμα; Η ένωση των Ορθοδόξων με την Παπική Εκκλησία. Και το αποτέλεσμα; Τίποτε ουσιαστικά.

Έτσι, συνεκλήθη δεύτερη Σύνοδος και πάλι στη Βρέστη στις 2 Δεκεμβρίου 1594. Σ' αυτήν αναγνωρίστηκε το πρωτείο του Πάπα και το Φιλιόκβε. Το πράγμα χαροποίησε τον Πάπα. Δύο μάλιστα επίσκοποι στάλθηκαν στη Ρώμη και ανήγγειλαν επίσημα τις αποφάσεις της Συνόδου στο Πάπα Κλήμεντα Η'. Αλλά η ένωση ωστόσο δεν είχε πραγματοποιηθεί. Γι' αυτό το λόγο ο Πολωνός βασιλιάς έδωσε διαταγή, το 1596, να συγκληθεί και πάλι Σύνοδος στη Βρέστη, για να διακηρύξει επίσημα την ένωση με τη Ρώμη.

Και τι απέγινε;

Ναι μεν ο αρχιεπίσκοπος του Κιέβου με άλλους ιεράρχες διακήρυξαν την ένωση, ο λαός όμως αντέδρασε. Κληρικοί και ευγενείς και λαός πολύς με επικεφαλής τον Κωνσταντίνο Οστρογκόσκυ, διαμαρτυρήθηκαν δημόσια. Αποδοκίμασαν τα γενόμενα και διακήρυξαν την αφοσίωσή τους στην αρχαία Εκκλησία και στον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως. Τότε άρχισε μία ιστορία φρίκης. Μία ιστορία, που απεκάλυψε τι στην πραγματικότητα είναι η

Ουνία.

Έτσι η Ουνία είναι: «Δούρειος ίππος».

Άλλη φαίνεται η Ουνία κι' άλλη είναι. Φαίνεται Ορθόδοξη, και να γιατί. Οι κληρικοί της Ουνίας, οι Ουνίτες, έχουν αμφίεση Ορθοδόξου κληρικού. Φορούν ράσο, καλιμαύχι. Έχουν γένηα. Τέλεια εμφάνιση Ορθοδόξου κληρικού. Οι Εκκλησίες τους είναι καθ' όλα ορθόδοξες. Λείπουν εκείνα τα ψυχρά αγάλματα, που δίνουν την εικόνα και την αίσθηση ειδωλολατρικού Ναού. Αντί για αγάλματα έχουν αγιογραφίες. Και η όλη δομή του Ναού, εσωτερικά και εξωτερικά, ορθόδοξη. Η θεία Λειτουργία τελείται στη γλώσσα κάθε Έθνους στο οποίο δρα πάντα προσηλυτιστικά η Ουνία. Ίδια η θεία Λειτουργία. Κανείς απλοϊκός χριστιανός Ορθόδοξος δεν θα μπορούσε να υποπτευθεί τίποτε το ξένο προς την Ορθοδοξία. Έτσι θα μπορούσαν απλοί Χριστιανοί μας να συμβουλευόμαστε Ουνίτες ιερείς και να εκκλησιάζονται ακόμα σε Ουνιτικές Εκκλησίες. Αλλά όλα αυτά είναι ο Δούρειος ίππος. Είναι η προβιά. Μέσα στο Δούρειο Ίππο κρύβονται οι άνθρωποι του Πάπα. Κρύβονται οι φανατικοί Λατίνοι, που σαν σκοπό έχουν να υποτάξουν κάθε Ορθόδοξο χριστιανό στον Πάπα. Να το εκλατινίσουν. Να του δολοφονήσουν την ορθόδοξη πίστη, τη μόνη αληθινή πίστη. Κάτω από την ωραία προβιά κρύβονται λύκοι. Κι' αυτοί οι λύκοι είναι οι θανάσιμοι εχθροί της Ορθοδοξίας. Είναι οι Φράγκοι. Όχι. Δεν είναι Ορθόδοξοι ιερείς οι Ουνίτες, όπως φαίνονται. Είναι Φραγκοπαπάδες καμουφλαρισμένοι. Είναι, όπως τους ονομάζει στην 1989/24-3-1907 εγκύκλιό του ο Πατριάρχης Ιωακείμ Γ', «λύκοι εν σχήματι προβάτων». Λύκοι, που και από αυτούς πρέπει να προσέχουμε, έτσι ακριβώς όπως μας το προείπε ο ίδιος ο Κύριος. Ποιος δεν θυμάται τον λόγο Του; «Προσέχετε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς υμάς εν ενδύμασι προβάτων, έσωθεν δε εισι λύκοι άρπαγες» (Ματθ. ζ', 15). Είναι λύκοι, και αυτό το καταλαβαίνεις, όταν ακούς να μνημονεύουν στη θ. Λειτουργία τους τον Πάπα Ρώμης. Αυτόν, που τους εμπνέει αβυσσαλέο μίσος κατά των Ορθοδόξων. Αυτόν, που είναι αίτιος, όπως θα δούμε, κάθε κακού.

Βία

Οι Ουνίτες, οι δόλιοι άνθρωποι του Πάπα, αυτό το όπλο χρησιμοποιούν πρώτο σαν μέσο, για να προσηλυτίσουν Ορθοδόξους χριστιανούς στις κακοδοξίες του Παπισμού. Χρησιμοποιούν το Δούρειο ίππο. Χρησιμοποιούν την προβιά. Χρησιμοποιούν το «καμουφλάζ». Χρησιμοποιούν το δόλο, την απάτη. Όταν όμως αυτά δεν φέρουν αποτελέσματα, τότε χρησιμοποιούν τη βία. Τότε εξαναγκάζουν με χίλιους δύο τρόπους τους Ορθόδοξους να προσκυνήσουν τον Πάπα.

Είναι χαρακτηριστικά τρία πρόσφατα περιστατικά, τα οποία συνέβησαν σε πόλεις της Σλοβακίας και τα οποία αποκαλύπτει σε σχετική εισήγησή του ο Διευθυντής Τύπου της Ιεράς Συνόδου Ιωάννης Χατζηφώτης:

Το πρώτο:

Στην πόλη Μιχάλοβτσε, οι Ουνίτες άσκησαν ψυχολογική και φυσική βία στον Ορθόδοξο επίσκοπο Ιωάννη. Του πήραν το Ναό και το Επισκοπείο και τον ανάγκασαν να μεταφερθεί με όλη την επισκοπή του σε μια παλιά ταβέρνα. Ομάδα Ουνιτών Μοναχών του έκοψαν το νερό, το γκάζι, και το ηλεκτρικό ρεύμα, με αποτέλεσμα να του καταστρέψουν τα ηλεκτρονικά μηχανήματα που βρίσκονταν στο Επισκοπείο. Ο ίδιος ο Επίσκοπος Ιωάννης υπέστη καρδιακή προσβολή και μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο του Βράνοβ.

Το δεύτερο:

Στην πόλη Μεντζιλαμπόρτσε στις 23-10-1991, οι Ουνίτες με τη συνοδεία 80 αστυνομικών μπήκαν σε Ορθόδοξο Ναό και αφαίρεσαν όλες τις ορθόδοξες εικόνες.

Το τρίτο:

Στην πόλη Στρόπκοβ, στις 11 Ιανουαρίου 1992, Ουνίτες και Ρωμαιοκαθολικοί μαζί άρχισαν να καταστρέφουν το σπίτι του Ορθόδοξου ιερέα, σε ένα δωμάτιο του οποίου υπήρχε μικρό εκκλησάκι και στο οποίο εκκλησιάζοταν η Ενορία. Γκρέμισαν τη στέγη, έκοψαν το ηλεκτρικό ρεύμα και το τηλέφωνο και τελικά έδωξαν τον ιερέα, ο οποίος τώρα τελεί τις Ακολουθίες σ' ένα ξύλινο σπιτάκι, στο οποίο οι πιστοί μετέφεραν μερικές εικόνες, που τις φυλάγουν με πολλή προσοχή, για να μη τις πάρουν οι Ουνίτες και τις κάψουν.

Σφαγές και εκτελέσεις

Ποιες πρώτα σφαγές και εκτελέσεις να αναφέρουμε; Και από πότε να αρχίσουμε; Αυτό μόνο λέμε: Η Ουνία στάζει αίμα. Αίμα από τα τόσα, αναρίθμητα, θύματά της, που δεν θέλησαν να προσκυνήσουν τον Πάπα και να δεχθούν τις κακοδοξίες του. Αλλά ας σημειώσουμε ενδεικτικά μερικά αιματηρά περιστατικά, που αποτελούν ντροπή για την Ουνία του Πάπα.

Στην Πολωνία*

Το πρώτο αίμα χύθηκε, από την Ουνία, στην Πολωνία και στη νοτιοδυτική Ρωσία. Ο Πολωνός βασιλιάς Σιγισμούνδος, με την υποκίνηση των δυο Ιησουϊτών, Ποσσεβίν και Σκάργκα, ιδρυτών της Ουνίας, εκεί στην Πολωνία το 1587, όταν διαπίστωσε ότι με τι ψευτοσυνόδους της Βρέστης στη Λιθουανία δεν πέτυχε τίποτε ουσιαστικά, κήρυξε, τότε, το 1596, διωγμό εναντίον των Ορθοδόξων, που δεν θέλησαν να παραδοθούν στον Πάπα. Ποταμηδόν έρρευσε στο διωγμό αυτό το αίμα. Ο αντιπρόσωπος του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως Αρχ. Νικηφόρος συνελήφθηκε και κλείστηκε στις φυλακές, όπου και πέθανε από την πείνα. Ο αντιπρόσωπος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στην Πολωνία, Κύριλλος Λούκαρις, μετέπειτα πατριάρχης Αλεξανδρείας, μόλις που κατόρθωσε να δραπετευθεί και να αποφύγει έτσι την φυλάκιση και το θάνατο. Σ' αυτό, λοιπόν, το διωγμό, τον πρώτο διωγμό, που κήρυξε ο Σιγισμούνδος, με την υποκίνηση των Ουνιτών, άλλοι Ορθόδοξοι φονεύθηκαν, άλλοι εξορίστηκαν και άλλοι κακοποιήθηκαν. Όλοι οι Ναοί και οι Ι. Μονές των Ορθοδόξων περιήλθαν στους Ουνίτες. Η Ουνία είχε

τότε καταστρεπτικές συνέπειες για τους Ορθοδόξους της Πολωνίας και της νοτιοδυτικής Ρωσίας!

Είναι χαρακτηριστική η αναφορά του αείμνηστου Μητροπολίτου Θυατείρων Γερμανού, στο διωγμό αυτό. «Των Ορθοδόξων άλλοι μεν ετροχίσθησαν, άλλοι συνετρίβησαν τους βραχίονας και τα σκέλη, άλλοι ελογχεύθησαν και άλλοι επί πασσάλων απέθανον, αι γυναίκες δε και τα παιδιά αυτών, αι μεν κατεκόπτοντο τα στήθη, τα δε κατεκαίοντο επί εσχάρας»!

Στην Τσεχοσλοβακία*

Όταν οι κομμουνιστές κατέλαβαν την Τσεχοσλοβακία, Οι Ουνίτες Παπικοί βρήκαν τότε ευκαιρία και επιτέθηκαν με πρωτοφανή αγριότητα εναντίων των Ορθοδόξων χριστιανών, Αλλά ας αφήσουμε το Μητροπολίτη Πράγας και πάσης Τσεχοσλοβακίας κ. Δωρόθεο να επισημάνει τους βανδαλισμούς των Ουνιτών στις παρακάτω περιοχές:

α'. Λιτμανοβά, περιοχής Σταρ - Λουμπόνβα: Καταστράφηκε η Εκκλησία και ασκήθηκε συστηματικός διωγμός κατά των Ορθοδόξων.

β'. Κλενοβά, περιοχής Χουμενέ: Το Πάσχα του 1969 οι Ουνίτες πυροβόλησαν την Εκκλησία.

γ'. Στοπκόφ, περιοχής Σβίντικ: Οι Ουνίτες κατέστρεψαν την Εκκλησία. Ανέβηκαν στο καμπαναριό και έσπασαν τον ορθόδοξο τριπλό σταυρό. Κατεδάφισαν το σπίτι του ιερέα και πέταξαν τα έπιπλα στο δρόμο και τα κατέστρεψαν.

δ'. Τσεσκόφ, περιοχής Τρεμποσόφ: Κατέλαβαν την Εκκλησία με τη βία, την ώρα που γινόταν η θεία Λειτουργία. Ο Λειτουργός ιερέας κακοποιήθηκε σε τέτοιο σημείο, ώστε χρειάστηκε να μείνει για καιρό στο Νοσοκομείο. Κι' αυτό ήταν το πιο λίγο. Το πιο μεγάλο για τον ιερέα ήταν, που δεν πρόλαβε να τελειώσει τη θεία Λειτουργία.

ε'. Μαλέ Ζαλουζίτσε, περιοχής Μιχαλόφτσε: Στο χωριό αυτό υπάρχουν 42 οικογένειες Ορθοδόξων και 28 Ουνιτών. Οι Ουνίτες και οι Καθολικοί συγκέντρωσαν απ' όλη την Επαρχία 3000 οπαδούς τους, για να καταστρέψουν την Εκκλησία των Ορθοδόξων. Οι Ορθόδοξοι υπεράσπισαν το Ναό τους και θέλησαν να τον προφυλάξουν από τη βεβήλωση, αλλά χύθηκε αίμα πολύ. Ωστόσο το αίμα των Ορθοδόξων που χύθηκε και έβαψε το δρόμο και το δάπεδο του Ναού, δεν εμπόδισε του Ουνίτες «ιερείς» να το πατήσουν και να μπουν στο Ναό των Ορθοδόξων, για να τελέσουν τη Λειτουργία τους!

στ'. Στο Κουσιμίτσε, περιοχής Τρεμπισόφ: Η Εκκλησία καταστράφηκε, ο ιερέας κακοποιήθηκε άγρια από τους φανατισμένους Ουνίτες. Δάρθηκε σκληρά, χωρίς λύπη και οίκτο, και διαπομπεύτηκε στην πόλη. Την ίδια ώρα Ουνίτες φώναζαν να τον κρεμάσουν!

Μάταια διαμαρτυρήθηκε ο Μητροπολίτης Πράγας στο Βατικανό. Το Βατικανό τήρησε σιγή. Τι να έλεγε, αφού αυτό δημιούργησε η Ουνία και αφού αυτό ευλογεί τα εγκλήματα της στις Ορθόδοξες χώρες; Και τονίζει ο ιεράρχης της Τσεχοσλοβακίας: «Ομιλεί απ' εαυτού το γεγονός της σιωπής του Βατικανού».

Στη Σερβία

Εδώ σ' αυτή τη χώρα, όπως έγραψε ο 'ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ', το Νοέμβριο του 1961, έγινε «η μεγαλύτερα σφαγή Ορθοδόξων από τον χρόνο της ελεύσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, επ' ωφελεία του Παπισμού».

Και σφαγείς ποιοι;

Αλλά ποιοί άλλοι από τους Ουνίτες Παπικούς; Αυτοί είναι ειδικευμένοι σε σφαγές όλων εκείνων που δεν φραγκεύουν, αλλά θέλουν να πεθάνουν Ορθόδοξοι. Οι Ουνίτες Παπικοί, λοιπόν, οι λεγόμενοι Ούστασι, τον Απρίλιο του 1941, ύστερα από την κατάληψη της Γιουγκοσλαβίας από τους Γερμανοϊταλούς, έδρασαν όπως το ήθελαν. Όπως τους παρήγγειλε το Βατικανό να δράσουν. Αρχηγός τους ορίστηκε με την ευλογία του Βατικανού και του Μουσολίνι, ο διαβόητος Άντε Πάβελιτς. Έτσι, λοιπόν, πανέτοιμοι, και αφού συμάχησαν με τους Γερμανοϊταλούς, άρχισαν το μακάβριο έργο τους! Εισβάλουν στην Βορειοδυτική Γιουγκοσλαβία και αρχίζουν τη σφαγή. Και πρώτα από τους ιερείς. Όλοι οι Ορθόδοξοι ιερείς της περιοχής συλλαμβάνονται, δένονται με σύρματα σε πρόχειρους σταυρούς και ύστερα εκτελούνται κυρίως με λιθοβολισμό. Κατόπιν καλούν τους Ορθοδόξους λαϊκούς να γίνουν καθολικοί, γιατί αλλιώς όλοι τους θα θανατωθούν. Τότε 800.000, από παιδιά των πρώτων τάξεων του Δημοτικού Σχολείου μέχρι και γέροντες, δίνουν μία και μόνη απάντηση: «Όχι. Θέλομεν να αποθάνωμεν με την Ορθόδοξο πίστιν των προγόνων μας». Τότε δίνεται το σύνθημα της γενικής σφαγής. Οκτακόσιες χιλιάδες Ορθόδοξοι θανατώνονται ύστερα από πολλά βασανιστήρια. Πέθαναν, αλλά δεν φράγκεψαν. Πέθαναν, αλλά δεν έγιναν καθολικοί. Πέθαναν αλλά δεν προσκύνησαν τον Πάπα. Αιωνία η μνήμη των 800.000 αυτών μαρτύρων της Ορθοδοξίας!

Στην Ουκρανία.*

«Στην Ουκρανία, τελευταία, οι Ουνίτες κατέλαβαν τόσους ορθοδόξους ναούς, ώστε η Ορθόδοξος Εκκλησία να διαθέτη πλέον εκεί ελαχίστους για τις ανάγκες της. Η αγριότης και το μίσος των Ουνιτών εναντίον των ορθοδόξων εκδηλώθηκαν ποικιλοτρόπως. Ένα μόνο περιστατικό αναφέρουμε εδώ. Μια μέρα οι Ουνίτες συνέλαβαν τον ορθόδοξο εφημέριο π. Ανδρέα Κουστίνυσκυ, ο οποίος ήταν πρώτα Ουνιτης και κατόπιν μετεστράφη στην Ορθοδοξία. Την μεταστροφή του στην Ορθοδοξία εκδικούμενοι, οι προβατόσχημοι αυτοί λύκοι, συνέλαβαν τον ορθόδοξο κληρικό και τον έπνιξαν στο ποτάμι!».

Αδελφοί,

[PDFmyURL](#) easily turns web pages and even entire websites into PDF!

Που είναι, λοιπόν, η αγάπη του Πάπα, του Βατικανού, της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, όταν τόσα εγκλήματα διαπράττει με τη διαβόητη Ουνία της; Τι νόημα έχει ο περίφημος θεολογικός διάλογος, όταν ο Πάπας διατηρεί ακόμα το εκτελεστικό αυτό απόσπασμα του θανάτου, την Ουνία; Ας μη γελιόμαστε. Ο Πάπας θέλει ή την υποταγή των Ορθοδόξων λαών στις κακοδοξίες του ή τον εξαφανισμό τους.

πηγή: <http://www.impantokratoros.gr/unia-douriosipos.el.aspx>